

List z Majorki

Irena Santor

Polak Majorkę łączy z tym
Że tutaj, błędząc przez Europę
Przepędził jedną ze swych zim
Fryderyk Szopen

Tutaj preludia swoje grał
A kiedy dzień przychodził mglisty
Do ręki gęsie pióro brał
I pisał listy

O niebie czystym jak dusza poety
O ziemi czarnej jak serce, co tęskni
Morzu jak oczy George Sand - tej kobiety
Co brała życie w sposób prawie męski

O pomarańczach tańszych niż guziki
I że dokonać trudno tu swych planów
Bowiem Majorka to kraj całkiem dziki
Pod względem poczty oraz fortepianu

A kiedy nocą przy księżycu bladym
Ku pnącym różom okno się odmyka
Wtedy pod okno powoli się skrada
Jakaś muzyka, muzyka, muzyka
Jakaś muzyka z wolna tu się skrada

La la la la la, la la la la la
La la la la
La la la la la, la la la la la

Takie przed laty z górą stu
Pisano listy długie, ładne
A dzisiaj, kiedy jestem tu
Jednego pragnę...

Żeby się skłonić wyspie tej
A gdy się przetrze ranek mglisty
Zobaczyć, co zostało w niej
Z Szopena listów

Na niebo patrzę i tu przyznać muszę
Że mnie przecucie nie myliło pierwsze
Zupełnie inna jest poety dusza
Któremu dzisiaj przyszło pisać wiersze

Natury wdzięków też wam nie opiszę
Bo myśl ich żadna słowem nie ogarnie
Wolę wam przesłać Majorkę na kliszy
Poczta tu dzisiaj chodzi regularnie

Tylko gdy księżyc płynie w srebrnej łodzi
I kiedy okno w noc otwieram ciemną
Wtedy pod okno powoli podchodzi
Tamta Majorka, ta sama, niezmienna
Tamta Majorka, piękna i niezmienna